

تحلیل وضعیت پرداخت یارانه‌ها در ایران با تأکید بر آسیب‌شناسی سیاست‌های دولت در راستای اصلاح نظام پرداخت یارانه‌ها

معصومه زیرک

کارشناس اقتصاد

masoumeh.zirak@ut.ac.ir

در چند دهه اخیر، پرداخت یارانه در قالب پرداخت مستقیم به بخشی از بهای کالاها و خدمات اساسی و نیز حامل‌های انرژی به‌منظور حمایت از اقشار آسیب‌پذیر، توزیع عادلانه درآمد، تثبیت قیمت‌ها و حمایت از تولید اعمال می‌شد، اما رشد جمعیت، گسترش کالاها و خدمات مشمول یارانه، افزایش مصرف و قاجاق آنها به دلیل بالابودن فاصله قیمت داخلی با قیمت خارجی کالاها موجب شد تا حجم پرداخت یارانه‌ها در کشور به‌شدت افزایش یابد. با توجه به این موضوع، محقق در رویارویی با چنین مسأله‌ای با بررسی و آسیب‌شناسی سیاست‌های دولت در راستای اصلاح نظام پرداخت یارانه‌ها از مطالعه تجربی خویش اینگونه نتیجه گرفت که با چنین شرایطی ناهماهنگی بین مجریان (دولت و مردم) به‌طور معناداری محسوس بوده، اهداف اجرای طرح (اصلاح ساختارهای اقتصادی، مدیریت مصرف انرژی و غیرانرژی و توزیع عادلانه درآمد) دارای ضعف‌های بنیانی است. زمان اجرای طرح نامناسب بوده است، چراکه با در نظر گرفتن ضعف‌های اقتصاد کلان و متغیرهای مرتبط با آن قادر به طراحی برنامه اصلاح ساختاری کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت نمی‌باشد و همچنین عوامل زمینه‌ساز در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است. میزان آمادگی اقتصاد برای ایجاد مکانیزم تخصیص بهینه، کارا و سید مصرف‌کنندگان اندک و گاهی موجب اختلال مکانیزم قیمت‌ها شده است. مدیریت عملگرا و کمیت‌گرا و اعمال اصل نظارت‌پذیری برای ارتقاء میزان تحقق اهداف طرح هدفمندی یارانه‌ها مطلوب ارزیابی نمی‌شود، به طوری که پیامدهای منفی اقتصادی اجرای طرح مزبور بر پیامدهای مثبت آن غالب گشته است.

طبقه‌بندی JEL: H11, H20, I38.

واژه‌های کلیدی: ایران، یارانه، پرداخت نقدی، سیاست‌های دولت، اصلاح نظام پرداخت یارانه، آسیب‌شناسی.

1. مقدمه

در یران طی سال‌های متمادی به‌ویژه چند دهه اخیر سیاست پرداخت یارانه در قالب پرداخت مستقیم بخشی از بهای کالاها و خدمات اساسی و همچنین کنترل قیمت حامل‌های انرژی با هدف حمایت از فشار آسیب‌پذیر، توزیع عادلانه درآمد، تثبیت قیمت‌ها و حمایت از تولید اعمال می‌شد، اما اخیراً رشد جمعیت، گسترش کالاها و خدمات مشمول یارانه، افزایش مصرف و قاچاق آنها به دلیل بالا بودن فاصله قیمت داخلی با قیمت خارجی کالاها موجب شد تا حجم پرداخت یارانه‌ها به شدت افزایش یابد، به طوری که نسبت یارانه‌ها به تولید ناخالص داخلی در حال حاضر حدود 30 درصد رسیده است (بانک مرکزی ایران، 1379، 1389 و 1390). مطالعات در این زمینه نشان می‌دهد با وجود اهداف مورد پیگیری توسط دولت و همچنین اختصاص حجم عظیمی از منابع کشور برای پرداخت یارانه در اشکال مختلف، میزان دستیابی به اهداف ناچیز بوده است و تناسبی با حجم منابع مصرف شده ندارد. در این راستا، روش حاضر پرداخت یارانه‌ها در کشور منجر به آسیب‌های جدی بر ساختار اقتصادی از طریق اتلاف منابع، اسراف، بی‌عدالتی در برخورداری گروه‌های درآمدی آسیب‌پذیر جامعه گردیده که عموم اقتصاددانان نیز بر تغییر آن نظر موافق دارند.

با این ضرورت در این مقاله تلاش می‌شود تا با نگاه آسیب‌شناسی سیاست‌های جاری اعمال شده یا تدابیر احتمالی در طول مدت اجرای طرح مزبور به بررسی و تحلیل روش‌های شناسایی دقیق گروه‌های هدف و پالایش خانوارهای هدف با توجه به برخی تغییرات در وضعیت خانوارها در طول دوره اجرای طرح و نیز تعیین روش‌های تخصیص کالاهای یارانه‌ای، استقرار نظام مناسب پرداخت یارانه نقدی، کاهش هزینه‌های اداری و تشکیلاتی هدفمند نمودن یارانه‌ها، تبیین ابعاد و پیامدهای احتمالی برای مدیران اجرایی تلاشی برای کنترل افزایش قیمت‌ها و تورم صورت گیرد تا اهدافی چون بهبود بهره‌وری تولید و فرایندها، مدیریت مصرف بهینه، استفاده مطلوب از منابع، توزیع عادلانه، کاهش تورم، بسترسازی برای آزادسازی اقتصاد در چارچوب اصل 44 قانون اساسی، ارتقاء مدیریت دولتی و شرکت‌های دولتی، ایجاد بستر اشتغال به شرط تدوین صحیح و اجرای صحیح‌تر تحقق یابد، به طوری که آثار تورمی مستقیم، غیرمستقیم و انتظاری این طرح به حداقل ممکن برسد.

در حال حاضر، سامان بخشیدن به روش‌های پرداخت یارانه‌ها یکی از دغدغه‌های مهم دولت است که با در نظر گرفتن تمام جوانب تأثیرگذار بر آن اجرای صحیح طرح مزبور امری اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. واضح است که اجرای طرح هدفمند نمودن یارانه‌ها از سال‌های نخستین برنامه پنجم توسعه راهی جهت برون‌رفت از توزیع ناعادلانه ثروت می‌باشد، اما هم‌اکنون در اجرای این طرح ابهامات و نواقصی مشاهده می‌شود که ضرورت توجه و اصلاح برخی فرایندها در این زمینه از الزامات مهم به‌شمار می‌آید و به نظر می‌رسد برای بهبود اقتصاد کشور می‌بایست فاصله موجود میان اهداف و وضعیت کنونی اقتصاد را پیمود و موانع پیشرفت را از میان برداشت، به عبارتی شکاف میان وضعیت مطلوب مورد انتظار و وضعیت موجود، ضرورت تحول اقتصادی به‌ویژه اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها در کشور را به‌عنوان برنامه‌ای اولویت‌دار و الزامی نموده است.

با آغاز برنامه پنجم توسعه و اجرای طرح هدفمند نمودن یارانه‌ها در کشور و نتایج به‌دست آمده از مدت کوتاهی که از اجرای این طرح می‌گذرد می‌توان گفت که در اجرای طرح مزبور چالش‌هایی در حیطه‌های مختلف از جمله مجریان، میزان تحقق اهداف و زمان اجرای طرح، عوامل و زمینه‌های فراهم کننده اجرای طرح، میزان آمادگی اقتصاد، میزان همخوانی توزیع کالاها بر اساس قیمت تمام‌شده با وجوه پرداختی به‌عنوان یارانه‌ها، پیامدهای اقتصادی و اجتماعی طرح، چگونگی و میزان نظارت و کنترل افزایش قیمت‌ها قبل و بعد از اجرای طرح، رابطه کیفیت محصولات و تقاضای کل اقتصاد، اشتغال و بیکاری با طرح هدفمند نمودن یارانه‌ها و در نهایت میزان تطابق فرهنگ حاکم در محیط‌های کاری اعم از تولیدی، خدماتی، توزیعی و مصرفی با اجرای طرح مذکور وجود دارد که می‌بایست به‌طور موشکافانه جهت اجرای موفق این طرح مدنظر قرار گیرد.

با عنایت به اینکه اصلی‌ترین اهداف پرداخت یارانه‌ها حمایت از اقشار آسیب‌پذیر و جلوگیری از افزایش قیمت‌هاست، بنابراین با الزامات اشاره شده به‌نظر می‌رسد که حمایت از تولید و صادرات، تأمین امنیت غذایی و... نیز می‌بایست مورد توجه قرار گرفته تا از این طریق بتوان از بار مالی فزاینده و به‌تبع آن از افزایش هزینه دولت، کسری بودجه و تورم جلوگیری نمود. بدون شک سیاست‌های چالشی در پرداخت یارانه‌ها در چند دهه اخیر همراه با تبعاتی بوده است که آثار آن در اقتصاد کنونی متبلور است. افزایش مصرف بی‌رویه که تبعات آن در

کالاهای اساسی به صورت ضایعات بالا و در حامل های انرژی به صورت بالا بودن شدت انرژی نمایان است. از سویی نیز برخورداری تبعیض آمیز اقشار غنی از یارانه حامل های انرژی، به وجود آمدن بازارهای موازی و قاچاق، کاهش رشد اقتصادی، تحریف قیمت ها، افزایش شدید واردات حامل های انرژی و وابستگی اقتصاد به نفت از دیگر تبعات به شمار می آید.

با توصیف فوق در بخش نخست مطالعه حاضر ضمن بررسی و تحلیل وضعیت پرداخت یارانه ها در طول سال های برنامه های توسعه ای کشور به آسیب شناسی سیاست های دولتی در قالب تبعات افزایش قیمت حامل های انرژی، اصلاح قانون مالیات بر ارزش افزوده¹ و توزیع منابع دولتی بین اقشار و خانوارهای جامعه هدف و تولید کنندگان، انجام اصلاحات در قانون های مالیات مستقیم، خدمات کشوری، قانون کار و در نهایت حساب هدفمندسازی یارانه ها، اجرای مکانیزم قیمت جهت دستیابی به تخصیص بهینه، افزایش بهره وری و کارایی اقتصادی، افزایش منابع درآمدی و بالا بردن قدرت خرید افراد و توسعه سرمایه گذاری پرداخته خواهد شد.

2. بررسی وضعیت پرداخت یارانه ها

بکارگیری صحیح و بهینه منابع و امکانات کمیاب، ثبات قیمت ها و توزیع عادلانه درآمدها از عمده ترین اهداف پرداخت یارانه ها در هر کشور است. پرداخت یارانه در ایران به معنای کنونی به سال های دهه 1340 برمی گردد. آخرین اقدام دولت پیش از انقلاب، تصویب قانون تأسیس سازمان حمایت از تولید کنندگان و مصرف کنندگان بود، اما پس از انقلاب به دلیل تحریم اقتصادی و جنگ تحمیلی عرضه کالا و خدمات در کشور دچار نوسان شد که دولت با اجرای طرح سهمیه بندی کالاهای اساسی و پرداخت یارانه و نظارت بر توزیع و قیمت کالاهای شتاب تورم مهار شد. با آغاز برنامه اول توسعه دولت در کنار اجرای برنامه های بازسازی به حمایت از اقشار آسیب پذیر جامعه در قالب اختصاص یارانه به کالاهای اساسی² و ... پرداخت، البته گرایش به سیاست های تعدیل اقتصادی در برنامه اول توسعه بحث کاهش یارانه ها را در ابتدای

1. در زمینه عرضه کالاها و خدمات اساسی ظرف سه سال به قیمت تمام شده.

2. کالاهایی که برای رفع نیازهای اولیه شخص مورد استفاده قرار می گیرد مانند نان، انرژی، امکانات پزشکی و بهداشتی و غیره.

دهه 1370 مطرح نمود که در برنامه دوم توسعه (1374-1378) ملموس تر بود تا اینکه در اواخر دهه 1370 نگاه کاهش یا حذف یارانه تعدیل و با عنوان هدفمندسازی یارانه‌ها مطرح گردید. در واقع، سیاستگذاران به منظور اجتناب از نادیده انگاشتن آثار حذف یارانه‌ها بر گروه‌های هدف تلاش نمودند تا یارانه‌ها را به سمت گروه‌های هدف یا مستحق سوق دهند. در قانون برنامه سوم توسعه همچنان بحث سیاست‌های حمایتی و پرداخت یارانه‌ها و چگونگی تخصیص آنها در مواد 46 و 47 مطرح گردید و دولت مکلف شد با انجام مطالعات و بررسی‌های کارشناسی اقدامات قانونی به منظور هدفمند نمودن پرداخت یارانه‌ها¹ را انجام دهد تا اینکه استمرار بررسی‌ها و مطالعات کارشناسان در سال پایانی برنامه چهارم به تصویب قانون هدفمند نمودن یارانه‌ها منجر شد و اجرای این قانون در نخستین سال برنامه پنجم توسعه با اصلاح و آزادسازی قیمت انرژی در اولویت قرار گرفت.

3. نحوه پرداخت یارانه‌ها پیش از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها

پیش از اجرای این طرح با توجه به موارد مشمول یارانه، پرداخت یارانه² به منظور حمایت از تولید کنندگان، مصرف کنندگان، صادر کنندگان و اقشار کم درآمد یارانه انجام می‌شد. هر چند

1. کالاها و خدمات یارانه‌ای در حالت کلی به دو گروه کالاهای اساسی و حامل‌های انرژی تقسیم می‌شوند. یادآوری می‌شود پرداخت یارانه به حامل‌های انرژی به‌رغم حجم وسیع آن به‌طور مستقیم در بودجه دولت تحت عنوان یارانه مطرح نمی‌شود، بلکه به‌صورت پرداخت زیانکرد شرکت‌های دولتی در اثر اعمال سیاست سقف قیمت گزارش می‌شود.

2. پیش از اجرای طرح هدفمند نمودن یارانه‌ها دولت در مواردی همچون کمک بلاعوض دولت به شرکت‌های دولتی و غیردولتی و صندوق‌های رفاه و قرض الحسنه (شهرداری‌ها، کمیته امداد و ...)، کمک پرداختی به برخی شرکت‌های دولتی بابت جبران بخشی از زیان آنها، وام‌های بلاعوض جهت ایجاد اشتغال، پرداخت‌های مستقیم به کشاورزان (طرح شهید رجایی، بخشی از کمک‌های فنی و اعتباری و ...)، کمک دولت برای کاهش هزینه تأمین منابع مالی بنگاه‌ها و افراد (بخشی از کارمزد تسهیلات بانکی و ...)، معافیت‌های مالیاتی، پرداخت دولت جهت کاهش هزینه‌های تولید (پرداخت به نهاده‌ها نظیر کود شیمیایی، سم و بذر و سوخت)، پرداخت بابت مابه‌التفاوت نرخ ارز جهت واردات کالاها و خدمات، پرداخت بابت مابه‌التفاوت قیمت خرید و فروش (یارانه قیمتی برای کالاهای اساسی، یارانه بلیط مترو و اتوبوس‌های شهری)، جایزه صادراتی به صادر کنندگان، یارانه پنهان به دلیل قیمت‌گذاری پایین‌تر از قیمت‌های واقعی در اقتصاد داخلی (قیمت آب، برق، و ...)، بخشی از 50 درصد بخشودگی موضوع ماده 33 قانون بودجه ناشی از فروش محصولات طرح‌های عمرانی به قیمتی کمتر از قیمت تمام‌شده، یارانه پنهان به دلیل قیمت فروش محصولات داخلی پایین‌تر از هزینه بین‌المللی آنها (حامل‌های انرژی و ...) منهای بخشی از تفاوت قیمت فروش محصولات داخلی از قیمت‌های مشابه خارجی (خودرو) یارانه پرداخت می‌کرد.

که در حالت کلی پرداخت یارانه ها منجر به استفاده صحیح منابع و امکانات کمیاب می شود و از نوسان های قیمت ها جلوگیری می کند و توزیع درآمد بهبود و شکاف دهک های درآمدی نیز کاهش می یابد، در نتیجه با حمایت از تولیدکنندگان و مصرف کنندگان ضمن حفظ روند تولیدی محصولات، قیمت کالاها و خدمات نهایی در سطحی پایین تر از هزینه تأمین عوامل تولید برای تولیدکنندگان حفظ می گردد و میزان قدرت خرید مصرف کنندگان نیز بهبود می یابد، اما از آنجا که یارانه ها با تأثیر بر هزینه و قیمت کالاها و خدمات مجموعه تغییرات پیچیده و گسترده در اقتصاد به وجود می آورند کمی نمودن آنها بر حسب فواید و مضرات بسیار مشکل است. با این حال مطالعات نشان می دهند که در اقتصاد ایران حجم بالایی از بودجه دولت و حتی تولید ناخالص داخلی به یارانه ها اختصاص دارد.

بر اساس جدول ذیل مشاهده می شود که نسبت یارانه کالاهای اساسی به GDP از 1/58 درصد در سال 1380 به 3/5 درصد در سال 1386 رسیده است و نسبت یارانه حامل های انرژی به GDP از 7/6 درصد در سال 1380 به 26/5 درصد در سال 1386 افزایش یافته است که در مجموع سهم کل یارانه ها از GDP از 9/2 درصد در سال 1380 به 30 درصد در سال 1386 افزایش یافته است و به نظر می رسد علیرغم هزینه های سنگین پرداخت یارانه ها در نظام کنونی اثربخشی پرداخت ها به دلایلی همچون تحریف قیمت ها و ایجاد اختلال بازار در سازو کار بازار با اهداف برنامه یا طرح¹ مزبور مطابق نبوده است.

همانطور که از داده های جدول ذیل مشخص است در سال 1386 حجم حمایت های دولت به کالاهای اساسی و حامل های انرژی حدود 30 درصد تولید ناخالص داخلی می باشد که رقم بسیار بزرگی است و تأمین آن با مشکلات بسیاری مواجه است. به طور کلی، یکی از عوامل اساسی و اصلی افزایش حجم حمایت های دولت شکل گیری الگوی مصرف غیر متعارف کالاها و خدمات مشمول، حمایت نظام قیمت گذاری این کالاها و خدمات و تفاوت قابل ملاحظه قیمت داخلی و قیمت بین المللی آنهاست، اما در صورت پرداخت نقدی یارانه ها عملاً قیمت کالاها به قیمت تمام شده و در شرایط اقتصاد آزاد به قیمت های جهانی نزدیک می شود و برای اینکه بتوان

1. مهم ترین اهداف طرح پرداخت یارانه ها عبارتند از توزیع عادلانه درآمد، کاهش فقر و فقرزدایی و اصلاحات ساختاری اقتصادی و ...

ارزیابی دقیقی از سیاست‌های حمایتی دولت به‌ویژه یارانه‌های پرداختی به کالاهای اساسی به‌دست آورد می‌بایست میزان پرداخت یارانه کالاها به قیمت ثابت و جاری طی یک دوره مورد بررسی قرار گیرد. بر این اساس، با توجه به آمار و اطلاعات جدول ذیل گرچه افزایش حجم یارانه‌ها به قیمت‌های جاری نشان‌دهنده تلاش بیشتر دولت در جهت افزایش قدرت خرید اقشار کم‌درآمد است، اما اگر این ارقام به قیمت‌های ثابت بررسی نشود مطالعه آثار کمک‌های دولت در زمینه بهبود رفاه عمومی تقریباً گمراه‌کننده خواهد بود. به عبارت دیگر، یارانه سرانه یا هدفمند به قیمت‌های جاری نشان‌دهنده روند افزایشی پوشش‌های حمایتی دولت است، اما ممکن است با توجه به افزایش جمعیت و سطح عمومی قیمت‌ها آثار مثبت بسیاری بر سطح رفاه عمومی نداشته باشد.

جدول 1. مقایسه نسبت یارانه‌ها از تولید ناخالص داخلی، بودجه دولت و درآمدهای مالیاتی طی سال‌های (1380-1389)

سال	S(e)/GDP	TS/GDP	TS/BG	TS/TAX	S(Per)/PR	S(Per)/PN
1380	7/6	1/5	7/8	24	87215	155156
1381	13/2	2/9	11/6	52/8	197943	407762
1382	12/3	3/1	12/5	50/8	208026	495517
1383	15/8	3	12/7	49/2	223611	613813
1384	23/5	3/36	11/1	42/3	269746	829740
1385	25/9	3/33	10	38	234069	817915
1386	26/5	3/5	10/25	33/4	221754	883368
1380-1386	17/83	2/96	10/85	41/50	206052	600467

* در این نسبت یارانه‌های پنهان نیز محاسبه شده است (یارانه کالاهای اساسی).

S(e)/GDP: یارانه انرژی به تولید ناخالص داخلی، TS/GDP: یارانه کل به تولید ناخالص داخلی، TS/BG: یارانه کل به بودجه دولت، TS/TAX: یارانه کل به مالیات، S(Per)/PR: یارانه سرانه به قیمت حقیقی، S(Per)/PN: یارانه کل به قیمت اسمی.

مأخذ: ترازنامه انرژی سال‌های مختلف، اطلاعات آماری برای سال‌های (1388-1389) در دسترس نبود، بنابراین داده‌ها برای دوره (1380-1386) مورد تحلیل قرار گرفته است.

بر اساس اطلاعات جدول فوق در سال 1386 دولت برای هر فرد مبلغ 883/368 ریال یارانه جهت کالاهای مختلف هزینه نموده است که قدرت خریدی معادل 221/754 ریال برای

مصرف کننده ایجاد نموده است، بنابراین به نظر می رسد جهت برقراری عدالت اجتماعی و مهار فقر لازم است کنترل نرخ تورم و مهمتر از آن هدفمند کردن یارانه ها و اختصاص آن به اقشار ضعیف در اولویت قرار گیرد چرا که با توجه به اهمیت موضوع یارانه حامل های انرژی و اولویت اجرای قانون هدفمندسازی یارانه ها با اصلاح قیمت انرژی و از سویی نیز نگرانی از تورم حاصل از برقراری روش قیمت تمام شده یا قیمت گذاری بر مبنای قیمت های جهانی در خصوص حامل های انرژی ایجاب می کند تا در اجرای قانون مزبور دقت بسیاری شود.

نکته حائز اهمیت دیگر اینکه بخش عمده ای از یارانه ها در اقتصاد ایران به یارانه های پنهان حامل های انرژی اختصاص دارد. بر فرض نسبت یارانه حامل های انرژی به GDP طی دوره مورد بررسی به طور متوسط معادل 17/83 درصد بوده است که عمده ترین دلیل آن تعمیق شکاف میان قیمت های داخلی و خارجی حامل های انرژی طی دوره مورد بررسی می باشد، بنابراین در این میان اعتیاد به انرژی ارزان قیمت به دنبال مصرف بی رویه آن در کشور یکی از عمده ترین دلایل بالا بودن قیمت تمام شده کالاها و خدمات تولیدی در کشور است که باعث اقتصادی جلوه کردن تولید غیراقتصادی شده است چرا که بالا بودن بهای تمام شده کالاها در شرایط رقابتی بازارهای هدف و پایین بودن قیمت تمام شده کالاهای کشورهای رقیب باعث از دست رفتن بازارهای هدف صادراتی شده است.

نکته اساسی دیگر آنکه طی دهه های گذشته از جنبه های مختلف از جمله آسیب شناسی و ارزیابی بلندمدت نرخ رشد اقتصاد به عنوان نتیجه و برآیند فعالیت های اقتصادی نشان می دهد که متوسط نرخ رشد اقتصادی همراه با نوسان های شدیدی است و تحقق و دستیابی به اهداف سند چشم انداز 20 ساله با تردیدهای متعددی همراه است، بنابراین متناسب نبودن رشد اقتصادی (رشد اقتصادی نامتوازن) با استعدادها و ظرفیت های کشور، رشد بی سابقه قیمت ها و تورم¹ در اقتصاد کشور، رشد جمعیت و افزایش بیکاری، سهم پایین بهره وری و ناعادلانه بودن توزیع درآمد و ثروت همگی از مسائل اقتصاد ایران است و می توان گفت که تحول اقتصادی نیز

1. شایان ذکر است وابستگی شدید به درآمدهای نفتی علاوه بر آثار منفی اقتصادی و اجتماعی بودجه دولت را متأثر نموده و منجر به افزایش نقدینگی و تورم شده است.

می‌بایست بر این آسیب‌شناسی استوار باشد تا با شناسایی و ارائه راهکارهای عملی مراحل توسعه، پیشرفت و صنعتی شدن اقتصاد را طی نمود.

با این توصیف به‌نظر می‌رسد که تحول در بخش پرداخت یارانه‌ها با شناسایی گروه‌های هدف و مشمول و نیز شناخت فعالیت‌های آسیب‌پذیر، تدوین روش‌های اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و سایر کالاهای یارانه‌ای و تدوین روش‌های بازتوزیع یارانه‌ها و همچنین سیاست‌های تکمیلی لزوم بررسی این طرح را ایجاب می‌کند.

جدول 2. وضعیت منابع عمده درآمدی ایران طی سال‌های برنامه چهارم توسعه (1384-1388)

(میلیارد ریال - درصد)					شرح
1388	1387	1386	1385	1384	
3430000	3440000	2850000	222000	1880000	تولید ناخالص داخلی
* * 630000	700000	810000	620000	530000	درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام
* * * 90000	230000	210000	160000	110000	درآمدهای حاصل از صادرات غیر نفتی
300000	217000	197000	177000	134000	درآمدهای مالیاتی
18/37	20/35	28/42	27/93	28/19	سهم درآمدهای حاصل از صادرات نفت خام
					از تولید ناخالص داخلی
2/62	6/69	7/37	7/21	5/85	سهم درآمدهای حاصل از صادرات غیرنفتی
					از تولید ناخالص داخلی
8/76	6/31	6/92	8/0	7/16	سهم درآمدهای مالیاتی از تولید ناخالص داخلی
5/0	5/5	6/4	5/8	4/7	نرخ رشد اقتصادی
18	26	18/4	11/9	10/4	نرخ تورم

مأخذ: ارقام تولید ناخالص داخلی به قیمت جاری بوده و از گزارش آماری صندوق بین‌المللی پول برگرفته شده است. وزارت نفت، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (** رقم برای 5 ماهه 1388 معادل 15/9 میلیارد دلار و برای کل سال 63 میلیارد دلار برآورد شده است).

دفتر آمار و فناوری اطلاعات و ارتباطات گمرک (** رقم 90 هزار میلیارد ریال رقم تحقق یافته برای 5 ماهه 1388 است).

وزارت اقتصاد و دارایی - سازمان امور مالیاتی کشور.

ارقام به میلیارد ریال * ارقام برای سال 1388 برآوردی است (نرخ دلار برای روند شدن ارقام 10000 ریال در نظر گرفته شده است).

4. آسیب‌شناسی سیاست‌های دولت در اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها

لازمه اجرای یک طرح یا برنامه موفق جهت توسعه و پیشرفت اقتصاد هر کشور توجه به ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های بخش‌های مختلف اقتصادی و شناسایی و رفع موانع مرتبط با آن است. بر این اساس، آسیب‌شناسی سیاست‌های دولت در اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها می‌تواند به اجرای موفق طرح کمک شایانی نماید. با عنایت به اینکه حدود 3 سال از اجرای این طرح در کشور می‌گذرد تجربه کوتاه‌مدت در این زمینه نشان می‌دهد که چالش‌های بسیاری بر سر راه آن وجود دارد که توجه خاص به آنها ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است. در ذیل مهم‌ترین این چالش‌ها مورد تحلیل و بررسی قرار می‌گیرد.

4-1. مجریان اجرای طرح هدفمندکردن یارانه‌ها

از آنجا که دولت و مردم هر یک به‌نوعی در اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها نقش دارند، می‌توان گفت که مردم با تغییر الگوی مصرف خود می‌توانند نقش مهمی در تحقق طرح مزبور ایفا نمایند، به طوری که بخش اعظمی از وجوه یارانه‌های پرداختی می‌تواند به تقاضای کالاهای داخلی تبدیل گردد، همچنین دولت نیز با تلاش خود می‌تواند در اتخاذ سیاست‌های مناسب در راستای تحقق همه‌جانبه طرح مزبور گام مؤثر بردارد. حال باید دید که آیا در اجرای این طرح هماهنگی دولت و مردم هم‌جهت می‌باشد یا خیر؟ در این زمینه با استناد به اصل 53 قانون اساسی¹ از آنجا که در قانون اساسی حقوق و رابطه دولت و مردم نسبت به یکدیگر مشخص شده، بنابراین می‌بایست در چارچوب آن حقوق عامه مردم رعایت گردد. با این توصیف برای دستیابی به اهداف این طرح که مهم‌ترین آن حمایت از قشر آسیب‌پذیر جامعه و توزیع عادلانه درآمد و ثروت است ضرورت دارد تا با شناسایی گروه‌های هدف و مشمول و برخوردار نمودن دهک‌های درآمدی پایین از یارانه‌های نقدی، طراحی و تدوین برنامه‌های راهبردی به‌منظور ارتقاء تولید و درآمد سرانه، سوق دادن اشتغال به سمت اشتغال مولد و پایدار، اعمال سیاست‌های حمایتی مؤثر از تولیدکنندگان در قالب بازنگری در قوانین گمرکی، مالیات و

1. در ماده 53 قانون اساسی بیان شده است که تمام دریافتی‌های دولت در حساب‌های خزانه‌داری کل متمرکز شود و تمام پرداخت‌ها در حدود اعتبارات مصوب به موجب قانون انجام می‌گیرد.

تجارت و ایجاد تسهیلات در بخش‌های مالی و تهیه مواد خام با کیفیت و ارزان و... در اولویت سیاست‌های اجرایی دولت قرار گرفته تا به وسیله این اقدامات هماهنگی و همکاری مردم با دولت ارتقاء و تقویت گردد و چالش‌های موجود در نحوه نگرش به این طرح برطرف گردد.

2-4. اهداف اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها

طرح هدفمندسازی یارانه‌ها عمدتاً سه هدف مهم را دنبال می‌کند که عبارتند از اصلاح ساختارهای اقتصادی، مدیریت مصرف انرژی و غیرانرژی و توزیع عادلانه یارانه‌ها. در وهله نخست، ترمیم ساختارهای تولیدی یکی از نتایج طرح هدفمندی یارانه‌ها است. ساختار اقتصاد ایران که امروزه کشوری غیرصنعتی است مبتنی بر فناوری‌های قدیمی است و با انرژی ارزان نیز قابل اصلاح نخواهد بود، در حالی که اصلاح ساختارهای تولید نیازمند استفاده از فناوری‌های نوین و متداول نمودن فرهنگ مصرف بهینه از تمام منابع و امکانات کمیاب است.

امروزه عقب‌ماندگی از طرح‌های کاهنده مصرف انرژی¹ از مسائل مهم پیش‌روی اقتصاد ایران است. هر چند این ایده در سطح اقتصاد جهانی بر اقتصاد ایران چندان تأثیر مثبتی نداشته و نتیجه آن تنها همانند سایر کشورهای تولیدکننده نفت باعث افزایش درآمد نفتی ایران شد که به تبع آن محصولات تولیدی کشورهای صنعتی به قیمت بالاتری وارد کشور شد وابستگی به کشورهای صنعتی همچنان ادامه یافت، به طوری که واردات بر درآمدهای صادراتی پیشی گرفت که به عنوان یک معضل اقتصادی دامنگیر اقتصاد کشور شده است.

از سوی دیگر، مصرف بهینه و معقول انرژی از اهداف مهم این طرح به شمار می‌رود. تجربه سهمیه‌بندی بنزین نمونه بارز در این زمینه است. نتایج مثبت سهمیه‌بندی بنزین با توجه به اینکه تولید و عرضه خودرو در بازار همچنان به‌طور چشمگیری در حال افزایش است، اما دستیابی به نقطه مطلوب در مصرف بهینه سوخت با اجرای این طرح نه تنها برطرف نمودن برخی

1. این مسئله باعث شد که پس از شوک نفتی سال 1353 کشورهای صنعتی در صنایع خود تجدیدنظر کنند، چراکه نتایج این اقدام منجر شد که اولاً مقدار مصرف انرژی به شدت کاهش یابد و دیگر اینکه به این واسطه فناوری نو شد، بنابراین تولیدات با کیفیت بالاتری تولید شدند و هزینه‌ها کاهش و کیفیت افزایش یافت.

چالش‌ها در این راستا بوده است، بلکه این طرح می‌تواند الگویی مناسب برای ترویج فرهنگ مصرف بهینه در سایر بخش‌ها باشد.

در نهایت اینکه اجرایی نمودن این ایده که یارانه می‌بایست به تولیدکننده پرداخت شود نه مصرف‌کننده اما ملاحظه می‌شود که در ایران با اختصاص 50 درصد درآمد هدفمندسازی یارانه‌ها بین خانوارها تقسیم شده و 30 درصد برای تولیدکنندگان و 20 درصد برای هزینه‌های دولت صرف می‌شود (متن قانون هدفمند کردن یارانه‌ها). همچنین پیش‌بینی شده است که در پایان دوره زمانی اجرای طرح¹ یارانه نقدی به نظام جامع تأمین اجتماعی تبدیل شود. یادآوری می‌شود که اهمیت این طرح زمانی خود را نشان می‌دهد که سرپرست خانوار توانایی کار کردن نداشته باشد و بیکار یا از کار افتاده شده باشد. با این طرح تمام خانواده‌ها از لحاظ تأمین اجتماعی، بیکاری، از کار افتادگی، بیماری‌های خاص و پزشکی تأمین می‌شوند که سهم فرد از بیمه 70 درصد است که می‌بایست به 30 درصد کاهش یابد. شایان ذکر است حتی بخشی از هزینه مسکن و تحصیل افراد کم‌درآمد در این طرح جامع بیمه موجب افزایش رفاه اجتماعی می‌شود. علیرغم این موضوع به نظر می‌رسد هر چند ممکن است رفاه مصرف‌کنندگان تأمین گردد، اما تأمین یا تقویت رفاه کل جامعه با تردید مواجه خواهد شد، چراکه طبق آیین‌نامه‌های اجرایی این طرح به حمایت از تولیدکنندگان توجه کمتری شده است.

3-4. زمان اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها

همانطور که پیش از این نیز ذکر شد با توجه به آسیب‌شناسی اقتصادی ایران در حیطه‌هایی چون رشد اقتصادی پایین و نامتناسب بودن آن با استعدادها و توانمندی‌های اقتصادی کشور و همچنین رشد تورم، جمعیت و بیکاری، سهم پایین بهره‌وری و ناعادلانه بودن توزیع درآمد و ثروت می‌تواند عوامل تسریع‌کننده جهت اجرای طرح مزبور در کمترین زمان لازم باشد، بنابراین تدوین برنامه راهبردی بلندمدت به‌عنوان یک ضرورت برای این طرح است چراکه این طرح یک برنامه اصلاح ساختاری است و نیازمند طی نمودن زمان می‌باشد، به طوری که

1. پایان 5 سال اجرای طرح (1389-1393) در حالی که دولت آن را به سه سال تعدیل نموده است به عبارتی از دیدگاه دولت می‌بایست ظرف 3 سال از اجرای طرح قیمت‌ها اصلاح و آزاد گردند.

به احتمال قوی اقتصاد کشور سالیان متمادی در گیر آن خواهد بود و نیز می توان پیش بینی نمود که واکنش کارگزاران به نتایج و منافع آن در بلندمدت مثبت باشد.

4-4. عوامل و زمینه های فراهم کننده اجرای طرح هدفمند کردن یارانه ها

افزایش بهره وری، مصرف بهینه انرژی و سایر کالاهای اساسی شمول طرح هدفمندسازی یارانه ها عمده ترین زمینه های فراهم کننده اجرای طرح هدفمندسازی یارانه ها می باشند. در سال های اخیر، پرداخت یارانه ها در ایران روند رو به بحرانی شدن به ویژه در حوزه اقتصاد را داشته است و بدون شک ارقام هزینه های دولت در ابعاد پولی و سهم یارانه ها از تولید ناخالص داخلی و بودجه دولت به صورت نگران کننده ای در حال بزرگ شدن است. در این راستا، تعیین محل تأمین اعتبارات مورد نیاز یارانه ها و واکنش در برابر اعتراضات دریافت کنندگان یارانه ایجاب می کند تا اجرای قانون هدفمند کردن یارانه ها با برنامه ریزی دقیق انجام شود، چراکه اجرای صحیح و دقیق آن می تواند فرصت مناسبی برای شکوفایی اقتصاد کشور باشد و از سویی نیز با اختصاص منافع حاصل از اصلاح قیمت حامل های انرژی به خانوارها، بنگاه ها و دولت علاوه بر مصرف بهینه انرژی می توان زمینه های لازم جهت تخصیص بهینه منابع، تحریک تقاضای مؤثر و حرکت بنگاه های تولیدی به سمت استفاده از تکنولوژی های مدرن و در نتیجه هدف گیری بازارهای خارجی و رشد روند صادرات کالاهای غیرنفتی را فراهم نمود.

4-5. میزان آمادگی اقتصاد جهت هدفمند کردن یارانه ها

بدون شک پرداخت یارانه ها در سطح وسیع می تواند مکانیزم تخصیص بهینه، کارا و مؤثر عوامل تولید و سبد مصرف خانوار را در حیطه های تولید و مصرف یا به عبارتی مکانیزم قیمت اختلال ایجاد کند. البته نباید فراموش کرد که این موضوع در نهایت منجر به ناکارآمدی و تحلیل رفتن توان اقتصادی کشور و توسعه فقر و کاهش انگیزه های تولید، فراهم شدن زمینه های رانت، فساد مالی و ... خواهد شد، بنابراین با توجه به سهم بالای یارانه در کشور و ضعف های موجود اقتصادی با پرداخت یارانه ها¹ به عنوان یکی از سیاست های انبساط مالی یا به عبارتی

1. به صورت پرداخت ریالی به مصرف کنندگان هدف و آزادسازی قیمت کالاها و خدمات مشمول یارانه ها.

افزایش مخارج دولتی اصولاً به نظر می‌رسد هرچند بسترهای لازم برای اجرای موفق این طرح کاملاً فراهم نشده است یا اینکه شرایط اقتصادی موجود طی نمودن راه را کمی با کندی مواجه نموده است اما ایجاد تحول اقتصادی به‌ویژه هدفمندسازی یارانه‌ها با تقویت عملکرد دولت می‌تواند نتایج مطلوبتری را بر جای بگذارد. به هر حال، آمادگی اقتصاد جهت اجرای طرح‌های تحول اقتصادی به‌ویژه طرح هدفمندسازی یارانه‌ها با دشواری‌هایی همراه است که می‌توان با لحاظ نمودن آثار مثبت آن بسترهای لازم را به تدریج فراهم نمود، بنابراین در اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها می‌بایست مسأله جهت‌دهی به یارانه‌ها مورد توجه قرار گیرد، از این رو تغییر مسیر توزیع یارانه‌ها با توجه به شرایط حاکم بر جامعه می‌بایست صورت پذیرد. در اینصورت شاهد شفافیت تصمیمات اقتصادی خواهیم بود.

6-4. میزان تحقق اهداف از اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها

در طرح هدفمندسازی یارانه‌ها تعریف شاخص‌های ارزیابی جهت اندازه‌گیری میزان عملکرد و تحقق اهداف طرح ضرورتی مهم تلقی می‌شود، چراکه اقدامات و دستاوردهای زیربنایی و ساختاری با ظرفیت‌های شاخص‌پذیری کاملاً تعریف شده‌ای مورد تحلیل و بررسی دقیق‌تر قرار می‌گیرند. علاوه بر این، مدیریت بر اساس شاخص‌های قابل اندازه‌گیری ضمن اینکه در روند تحولات نقش اساسی دارد می‌تواند در مطلوب عمل نمودن طرح و رفع نقص‌ها و عیوب طرح به تدریج و به مرور زمان گردد، بنابراین یکی از اساسی‌ترین نیازهای لازم برای بالا بردن میزان تحقق اهداف طرح گرایش عملی به سمت مدیریت کمیت‌گرا است که زمینه‌ساز طراحی و ایجاد یک مهندسی اجتماعی کارآمد و عملیاتی را در جهت فراهم نمودن بسترهای توسعه همه‌جانبه و پایدار برای کشور است، چراکه نتیجه‌گیری از هرگونه اقدام توسعه‌ای و رفتار توسعه‌گرایانه به‌شدت نیازمند نظارت است و اعمال اصل نظارت‌پذیری همه‌جانبه بر تدابیر و اقدامات گوناگون نیز مستلزم کمیت‌گرایی و پرهیز از استمرار رویه‌های صرفاً عرفی در اجرای تدابیر و اقدامات شاخص‌پذیر می‌باشد، بنابراین اجرای بهینه این استراتژی به‌شدت مستلزم اصل نظارت‌پذیری و بکارگیری مناسب تمام ابزارهای حقوقی، سیاسی، امنیتی و قضایی در ابعاد و بخش‌های مختلف جامعه است. علاوه بر این موضوع، فرهنگ‌سازی نیز برای استمرار و

پایداری در ایجاد این نظم جدید و مهندسی اجتماعی امری بسیار ضروری است و لازم است چگونگی رفتارها و کردارهای عمومی به عنوان ابزاری مؤثر در ساماندهی و خودکنترلی اجتماعی مورد توجه ویژه قرار گیرد، بنابراین از آنجا که اجرای طرح هدفمندی یارانه‌ها نوعی بازبینی گسترده در اقدامات گذشته است، بنابراین تحقق اهداف مطلوب و تسریع لازم در اجرای این طرح ضمن رعایت حساسیت‌های موجود تنها در صورت مدیریت با شاخص‌های قابل اندازه‌گیری و اعمال نظارتی جامع میسر می‌گردد.

7-4. پیامدهای اقتصادی و اجتماعی طرح هدفمندی یارانه‌ها

بدون شک میزان اثرگذاری طرح هدفمندی یارانه‌ها به عواملی همچون نحوه و مدت زمان اجرا، حذف یکباره یارانه حامل‌های انرژی یا حذف تدریجی آنها، میزان پرداخت‌های نقدی یارانه‌ها به افراد در دهک‌های پایین، نحوه توزیع منابع حاصل از اجرای طرح بین بخش‌های اقتصادی به‌ویژه بخش تولید بستگی دارد. با توجه به عوامل فوق آثار و تبعات اجرای این طرح می‌تواند متنوع و متفاوت باشد. یادآوری می‌شود که از لحاظ اقتصادی این تأثیر بسیار متنوع، مؤثر و در عین حال پیچیده است که می‌توان به موارد ذیل اشاره داشت.

7-4-1. تأثیر آزادسازی، اصلاح و افزایش قیمت‌ها بر سطوح قیمت کالاها و خدمات و میزان صادرات و واردات محصولات

در واقع، تجربه سایر کشورها در این زمینه نشان می‌دهد که ممکن است به احتمال قوی حذف یارانه کالایی و پرداخت نقدی فشار مضاعفی بر تراز تجاری اقتصاد در قالب کاهش ارزش پول ملی وارد نماید. اگر این ایده صحیح باشد که دولت در پاسخ به فشار قیمت‌ها از واردات کالاهای اساسی حمایت نماید در اینصورت با تخصیص منابع بین بخش تولید کالاهای قابل مبادله و بخش تولید کالاهای غیرقابل مبادله (مانند مسکن و خدمات) قیمت‌ها خلاف جهت حرکت خواهند نمود.

با این توصیف توجه به این نکته لازم است که در تغییر هر برنامه‌ای از جمله یارانه‌ها می‌بایست موقعیت اقتصاد داخلی و اقتصاد بین‌الملل در نظر گرفته شود. از نظر اقتصاد داخلی، کاهش ارزش بهای نفت در جهان محیط مناسبی برای تعدیل قیمت‌های داخلی است، اما

در عین حال با توجه به کاهش درآمدهای نفتی دولت و فقدان منابع دیگر مانند مالیات یا موجودی حساب ذخیره ارزی برای تأمین کسری این فرصت از دسترس دولت خارج گردیده و تحت چنین شرایطی اگر برای جبران بار مالی، دولت سیاست انبساط پولی را اجرا کند آثار تورمی گسترده تر خواهد شد، بنابراین دولت برای فروش دلارهای نفتی اقدام به کاهش تعرفه واردات می کند تا واردات افزایش یابد که از این طریق خریداران دلارهای نفتی افزایش می یابد. این موضوع در سال های اخیر به ویژه با افزایش درآمد نفت در سال های (1387-1383) باعث شد که هم واردات افزایش یابد و هم فشار بر تولید بالا رود و مخارج ارزی کشور افزایش یابد (جدول 2). همچنین دارایی خارجی بانک مرکزی افزایش یافت و پایه پولی، نقدینگی و تورم افزایش یافت، بنابراین می بایست کاهش واردات و حمایت از تولید و اشتغال داخل مورد توجه قرار گیرد.

4-7-2. بروز تورم و افزایش هزینه نهاده های تولید، کاهش تولید و روی آوردن به مشاغل کاذب و غیراستاندارد

تجربه سایر کشورها¹ از اجرای این طرح نشان می دهد افزایش قیمت نهاده های تولید منجر به بروز تورم ناشی از فشار هزینه می شود. به طور قطع حامل های انرژی علاوه بر آنکه توسط خانوارها مصرف می شوند نهاده تولید نیز هستند، بنابراین افزایش قیمت برق، نفت و گاز به عنوان نهاده تولید موجبات افزایش هزینه های تولید و تورم از این ناحیه را فراهم می سازد. در کوتاه مدت انتظار می رود فشار هزینه ها بر بنگاه های اقتصادی موجب کاهش تولید آنها و افزایش پلکانی در سطح عمومی قیمت ها گردد. تردیدی وجود ندارد که تورم با افزایش هزینه های سرمایه گذاری امکان سرمایه گذاری را کاهش می دهد و منجر به کاهش یا حتی منفی شدن نرخ رشد تولید کل می شود.

شایان ذکر است که در شکل گیری انتظارات تورمی تولید کنندگان، مصرف کنندگان و دولت نقش دارند. به منظور مدیریت انتظارات تورمی ضروری است از طریق اطلاع رسانی

1. به عنوان مثال، کشور مالزی با توجه به اینکه طی 10-20 سال گذشته از اجرای تحولات اقتصادی در کشور خود نتایج مثبتی را با فراهم کردن بسترهای لازم نصیب کشور خود کرد.

صحیح نسبت به تقویت اعتماد عمومی، اعمال سیاست‌های مناسب در راستای تأمین نیازهای اساسی مردم و اطمینان بخشی به تولیدکنندگان نسبت به کاهش انتظارات تورمی اقدام کرد.

3-7-4. احتمال افزایش تقاضای کل

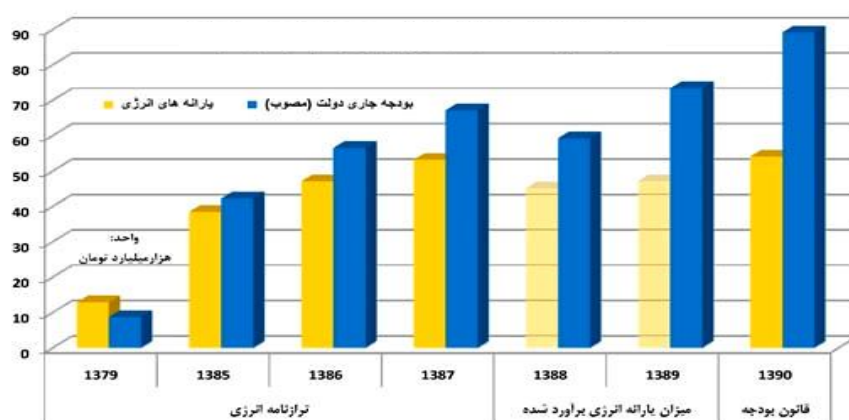
بر اساس تئوری‌های اقتصادی با افزایش قیمت‌ها درآمدی برای دولت ایجاد خواهد شد که به تبع آن با اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها قدرت خرید مصرف‌کنندگان بالا می‌رود و منجر به افزایش تقاضای کل خواهد شد. از این رو، وضعیت ناشی از افزایش تقاضای کل عرضه جامعه را در تنگنا قرار داده و موجب تورم ناشی از فشار تقاضا می‌شود. این افزایش تا زمانی که علل اصلی ایجاد آن برقرار باشند یا تا زمانی که عرضه کافی در اقتصاد فراهم نشود استمرار می‌یابد، اما از آنجا که به واسطه افزایش هزینه‌های تولید (تورم ناشی از فشار هزینه) بخش عرضه با تنگنا مواجه گردیده است قاعدتاً عرضه کل نمی‌تواند پاسخگوی تقاضای کل باشد مگر اینکه از طریق واردات عرضه نامتناسب با تقاضا را جبران نمود.

4-7-4. افزایش هزینه دولت در مصرف انرژی

بدون شک دولت از بزرگترین مصرف‌کنندگان حامل‌های انرژی است و افزایش قیمت این حامل‌ها موجبات افزایش هزینه دولت را فراهم می‌آورد. هدف دولت از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها اصلاح الگوی مصرف انرژی و در نهایت کاهش حجم یارانه‌های نقدی بوده است. به‌رغم اجرای قانون در سال 1390 میزان یارانه‌ای که دولت پرداخت می‌کند افزایش یافته و نیز هزینه‌های جاری دولت رشد یافته است. در نهایت، نحوه توزیع یارانه انرژی در بخش‌های مختلف به شدت ناموزون شده است.

نگاهی به روند پرداخت یارانه انرژی محاسبه شده در ترازنامه‌های انرژی در ایران نشان می‌دهد حجم یارانه‌های انرژی در سال‌های (1379-1387) از حدود 12 هزار میلیارد تومان به رقمی معادل 54 هزار میلیارد تومان رسیده است، البته با توجه به مبنای محاسبه قرار گرفتن

قیمت‌های بین‌المللی حامل‌های انرژی در محاسبه میزان یارانه انرژی در ترازنامه انرژی می‌توان گفت بخش عمده‌ای از این افزایش به رشد قیمت‌های نفت در سال‌های 1386 و 1387 باز می‌گردد.¹

مأخذ: ترازنامه انرژی، قوانین بودجه، 1390.

نمودار 1. مقایسه یارانه حامل‌های انرژی و بودجه جاری دولت

بر اساس داده‌های جدول (3) و نمودار (1) نوسان‌ها در مورد یارانه حامل‌های انرژی نشان می‌دهد زمانی که هنوز یارانه‌ها هدفمند نشده بود میزان یارانه تعلق گرفته به بخش‌های مختلف اقتصاد کشور از محل حامل‌های انرژی بسیار کمتر از یارانه هدفمند شده در سال 1390 بوده است. البته باید در نظر داشت با استناد به آمار ارائه شده از سوی مدیران دولتی هنوز بخشی از حامل‌های با قیمت‌های ترجیحی و یارانه‌ای در اختیار مصرف‌کنندگانی مانند بخش خانگی و حمل و نقل قرار می‌گیرد، بنابراین می‌توان گفت اگر بخواهیم ارقام نهایی یارانه انرژی را با احتساب یارانه‌هایی که هنوز هدفمند نشده‌اند مورد محاسبه قرار دهیم می‌توان گفت دستاورد هدفمندسازی یارانه‌ها در نخستین سال اجرای این قانون افزایش میزان یارانه‌ها بوده است و این برخلاف هدف قانون یعنی افزایش بهره‌وری حامل‌های انرژی است.

1. شایان ذکر است مابه‌التفاوت هزینه فرصت فروش فرآورده‌های نفتی در بازار جهانی با قیمت عرضه داخلی به‌عنوان میزان یارانه مورد محاسبه قرار می‌گیرد.

از سوی دیگر، اتفاقی که در مورد ترکیب یارانه پرداختی افتاده بسیار متأثرکننده است. نگاهی به سهم بخش‌های مختلف نشان می‌دهد که طی سال‌های (1379-1387) میزان یارانه انرژی پرداختی به بخش خانگی تنها 23 تا 25 درصد از کل یارانه بوده است، به عبارتی بخش خانگی که به عنوان بخش غیرمولد شناخته می‌شد در شرایط پرداخت غیرهدفمند یارانه تنها در $\frac{1}{4}$ کل یارانه انرژی سهیم بوده است، اما بر اساس قانون بودجه سال 1390 این سهم با توجه به پرداخت یارانه نقدی به 74 درصد افزایش یافته است، یعنی حتی اگر تصور شود افزایش قیمت‌ها توسط دولت طی 6 ماهه اول هدفمندسازی حدود 50 درصد از سقف هدفمندسازی را حاصل نموده و به این ترتیب حدود نیمی از کل یارانه انرژی هدفمند شده است می‌توان گفت که سهم بخش خانگی از نیمه اول یارانه انرژی به $\frac{2}{3}$ رسیده است.

جدول 3. مقایسه سهم بخش‌های مختلف از یارانه‌های انرژی

سهم بخش‌های مختلف از یارانه‌های انرژی						
شرح	خانگی	صنعت	کشاورزی	حمل و نقل	تجاری	عمومی
سال 1379	25/4	24/4	7/8	33/5	3/6	5/3
سال 1387	23/9	19/1	8/3	40/3	3/6	4/7
سال 1390	74/1			25/9		

مأخذ: ترازنامه انرژی، قانون بودجه، 1390.

با توجه به این روند باید گفت که هزینه‌های اجرایی دولت با شیبی بسیار تند رو به افزایش است، البته بخشی از این افزایش ناشی از بی‌انضباطی مالی دولت بوده است، اما بخش دیگری از سیر تند افزایش هزینه‌ها به‌ویژه در سال‌های 1389 و 1390 به هزینه‌هایی بازمی‌گردد که دولت بابت اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها متقبل شده است، به عبارتی ساده‌تر ملاحظه می‌شود که در نخستین گام اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها از یک سو یارانه پرداختی بدون آنکه اتفاق خاصی در عرصه بهره‌وری اتفاق افتاده باشد رشد یافته است و نسبت توزیع یارانه‌های انرژی به جای آنکه به نفع بخش‌های مولد باشد به سمت استفاده مصرفی سوق یافته است و در نهایت هزینه‌های جاری دولت که یکی از دلایل کسری بودجه و رشد تورم شناخته می‌شود نیز افزایش یافته است.

با این توصیف به نظر می‌رسد در راستای حفظ انضباط مالی می‌بایست از طریق اصلاحات اساسی در فرایندها و وظایف دستگاه‌های دولتی و کاهش تصدی‌گری و افزایش قیمت کالاهای یارانه‌ای نسبت به کنترل کسری بودجه اقدام نمود، بنابراین انضباط مالی و جلوگیری از این کسری بودجه از جمله الزامات اساسی در حوزه سیاست‌های مالی دولت است.

5-7-4. سیاست‌های حمایتی تجاری مقتضی ایران در مواجهه با بحران‌های اقتصادی با اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها

با استناد به قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در اجرای ماده (8) قانون مزبور¹ و تدوین بسته‌های 10 گانه در راستای هدفمندسازی یارانه‌ها که همراه با کارکردهای مختلفی است، بر این اساس اهرم‌های مدیریتی دولت می‌بایست بر مبنای بازار استوار باشد، زیرا در جریان اجرای قانون قیمت کالاها و خدمات به صورت کاذب افزایش پیدا نکند و از سوی دیگر پشتیبانی کافی از بخش تولید صورت پذیرد. به طور قطع، با طراحی و اجرای این بسته‌های حمایتی و نظارتی، اقشار مختلف و نیز تولیدکنندگان و صنعتگران می‌توانند نسبت به ثبات و تعادل در چرخه اقتصادی کشور در دوره اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها اطمینان یابند، بنابراین توجه سیاستگذاران اقتصادی به رعایت اصول علمی در تدوین کامل و همه‌جانبه بسته‌های فوق و اجرای دقیق آن می‌تواند چالش‌های موجود در بخش تجارت خارجی را با اجرای طرح هدفمندسازی یارانه‌ها به کمترین حد ممکن رسانده و تمرکز خود را بر اثربخشی و کارایی معطوف سازند.

1. بر اساس ماده (8) دولت مکلف است 30 درصد خالص وجوه حاصل از اجرای قانون هدفمندسازی یارانه‌ها را از چند طریق به بخش تولید تزریق کند. پرداخت کمک‌های بلاعوض، یارانه سود تسهیلات و یا وجوه اداره شده برای اجرا در مواردی مانند بهینه‌سازی مصرف انرژی، اصلاح ساختار فناوری واحدهای تولیدی، جبران بخشی از زیان شرکت‌های ارائه‌دهنده خدمات آب و فاضلاب، بهبود حمل و نقل عمومی، حمایت از تولیدکنندگان بخش کشاورزی و صنعتی، حمایت از تولید نان صنعتی و حمایت از توسعه صادرات غیرنفتی است.

8-4. میزان همخوانی توزیع کالا براساس قیمت تمام‌شده با وجوه پرداختی به‌عنوان یارانه

در حال حاضر در سیستم اقتصاد ایران حاکمیت قیمت‌گذاری بر اساس حاشیه سود، سطح قیمت تمام‌شده را به‌صورت درصدی مازاد بر هزینه تمام‌شده تعیین می‌کند که موجبات کاهش بهره‌وری و افزایش قیمت مصرف‌کننده را فراهم می‌آورد. از این رو، لزوم حمایت‌های دولتی در پرداخت یارانه ضروری به‌نظر می‌رسد، بنابراین تعیین قیمت تعدیل‌شده می‌بایست با دقت همه‌جانبه‌ای صورت گیرد چراکه قیمت پایین کالاهای یارانه‌ای منجر به تشدید مصرف و استفاده غیرعقلایی از کالاهای اساسی و حامل‌های انرژی شده است. پر واضح است که قبل از اجرای طرح مزبور عملاً شاهد چنین نتیجه‌ای بودیم.

از سوی دیگر، توزیع نامناسب کالاها مانع از برخورداری کافی مصرف‌کنندگان از کالاهای اساسی شده است. از این رو علیرغم مازاد تولید کشور، توزیع ناکارآمد منجر به افزایش قیمت‌ها شده است. با عنایت به وجود چنین مسائلی می‌توان با توجه به روش‌های قیمت تمام‌شده از طریق اصلاح روش‌های تولید، کاربرد تئوری منحنی فراجویی، طراحی و اجرای نقشه راه کاهش بهای تمام‌شده، برقراری بودجه عملیاتی، اصلاح و آزادسازی قیمت‌ها، مدیریت هزینه، استقرار پلکانی برنامه‌ریزی منابع بنگاه و ایجاد انبارهای مکانیزه و... این معضل اساسی را رفع نمود.

5. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

یارانه ابزاری است که دولت می‌تواند از آن در توزیع برابر و عادلانه درآمد بین گروه‌های درآمدی بهره‌برد، اما طی سال‌های اخیر با عنایت به وابستگی اقتصاد ایران به نفت و وجود نوسان‌های شدید در زمینه بهای جهانی نفت و همچنین رشد جمعیت، گسترش کالاها و خدمات مشمول یارانه، افزایش مصرف و قاچاق آنها به‌دلیل بالا بودن فاصله قیمت داخلی با قیمت خارجی کالاها موجب شد تا حجم پرداخت یارانه‌ها به‌شدت افزایش یابد. این معضل سیستم پرداخت یارانه را که عمدتاً اهدافی همچون بهبود بهره‌وری تولید و فرایندها، مدیریت مصرف بهینه، استفاده مطلوب از منابع، توزیع عادلانه، کاهش تورم، بسترسازی برای آزادسازی اقتصاد در چارچوب اصل 44، ارتقاء مدیریت سیستم دولت و شرکت‌های دولتی، اشتغالزایی را

دنبال می‌کند با تردید در دستیابی به اهداف تعیین شده مواجه کرد. به‌عنوان مثال، افزایش مصرف بی‌رویه در کالاهای اساسی به‌صورت ضایعات بالا و در حامل‌های انرژی به‌صورت بالابودن شدت انرژی نمایان شد. از سوی دیگر نیز برخورداری تبعیض‌آمیز اقشار غنی از یارانه حامل‌های انرژی، به‌وجود آمدن بازارهای موازی و قاچاق، کاهش رشد اقتصادی، تحریف قیمت‌ها، افزایش شدید واردات حامل‌های انرژی و وابستگی اقتصاد از دیگر تبعات به‌شمار می‌آید، اما با اجرای قانون برنامه پنجم توسعه و اقدام دولت به تدوین طرح تحول اقتصادی و به‌تبع آن در اولویت قرار دادن هدفمندسازی یارانه‌ها گامی نو و مؤثر برای برطرف نمودن پیامدهای پرداخت یارانه‌های غیرهدفمند برداشته شد. در این راستا، به‌نظر می‌رسد که تحول در بخش پرداخت یارانه‌ها با شناسایی گروه‌های هدف و مشمول و نیز شناخت فعالیت‌های آسیب‌پذیر، تدوین روش‌های اصلاح قیمت حامل‌های انرژی و سایر کالاهای یارانه‌ای و تدوین روش‌های باز توزیع یارانه‌ها و همچنین سیاست‌های تکمیلی لزوم بررسی این طرح را ایجاب می‌کند و به‌طور قطع می‌توان پیش‌بینی نمود که با رفع سیاست‌های چالشی و اتخاذ سیاست‌های فوق در زمینه اجرای موفق طرح هدفمند کردن یارانه‌ها می‌توان در تحقق اهداف و دستیابی قطعی به آنها به نتایج مطلوب و مثبت رسید.

6. توصیه‌های سیاستی

- فقدان پایگاه اطلاعاتی برای شناسایی گروه‌های هدف از جمله مشکلات این طرح است، بنابراین جمع‌آوری اطلاعات درآمدی و هزینه‌ای خانوارها برای تشخیص خانوارهای نیازمند یارانه نقدی از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است. با شکل‌گیری نظام جامع اطلاعات اقتصادی خانوارها و بکارگیری کد اقتصادی می‌توان سیستم جمع‌آوری اطلاعات را به‌روز کرد. به این ترتیب، ورود خانوارها به گروه‌های هدف و خروج آنها از این گروه قابل کنترل می‌شود و خطا در این سیستم کاهش می‌یابد و یارانه‌ها از کارایی مورد انتظار برخوردار خواهند بود.

- برقراری نظم جدید در تعیین دستمزدها از دیگر نکات مهم مورد نیاز برای موفقیت اجرای طرح حذف یارانه‌ها است. افزایش قیمت کالاها و خدمات دولتی با وجود توزیع یارانه

نقدی هزینه‌های خانوارهای شهری و روستایی را بیش از پیش افزایش خواهد داد، از این رو می‌بایست نظام تعیین دستمزدها مورد تجدیدنظر قرار گیرد.

- توجه به کیفیت تولید و مراحل توزیع کالا و خدمات که یارانه آنها حذف خواهد شد از جمله مسائل مهمی است که می‌بایست مورد توجه قرار گرفته و همچنین می‌بایست قیمت جهانی آنها نیز در نظر گرفته شود. ساماندهی توزیع کالا نیز از جمله برنامه‌های حمایتی تلقی می‌گردد و اصلاحات لازم متناسب با شرایط حال و آینده در نظر گرفته شود.

- از عوامل مهم در موفقیت دولت در اجرای هدفمند کردن یارانه‌ها توسعه بهینه‌سازی مصرف است که زمینه‌های لازم برای افزایش بهره‌وری را فراهم می‌سازد. حمایت‌های دولت از طریق اجرای برنامه‌هایی برای اصلاح فرهنگ مصرف در تحقق این هدف حائز اهمیت است. - بهتر است در بخش خدمات به‌ویژه بخش بهداشت و درمان به‌منظور بالا بردن رفاه و سلامت جامعه به‌جای یارانه مستقیم و نقدی از شیوه‌های غیرمستقیم و غیرنقدی استفاده شود. به‌عنوان مثال، توجه بیشتر به توسعه خدمات بیمه‌ای و تأمین اجتماعی، توزیع کالاهای ضروری مورد استفاده اقشار ضعیف جامعه و استفاده از کارت‌های اعتباری ویژه یارانه را می‌توان توصیه نمود. به‌طور قطع استفاده از این ابزارها از بروز تورم شدید جلوگیری خواهد نمود و به تحقق توزیع عادلانه‌تر درآمدها کمک خواهد کرد.

- اصلاح ساختار صنایع و تولید از دیگر مسائل حائز اهمیت است. با تغییر نظام قیمت‌گذاری حامل‌های انرژی بسیاری از صنایع تولیدی و کشاورزی کشور نیازمند اصلاح ساختار تولید چه به لحاظ صرف انرژی و چه به لحاظ محصولاتی که از جنبه مصرف انرژی تولید می‌کنند، هستند که می‌بایست مورد حمایت دولت قرار گیرند.

- شایان ذکر است نرخ ارز ثابت می‌تواند در تحقق اهداف طرح هدفمندی یارانه‌ها نقش مهمی ایفا نماید. اگر نرخ بازاری ارز متناسب با آزادسازی یارانه‌ها افزایش نیابد؛ بسیاری از صنایع ایران بدون اینکه فرصت تطبیق با شرایط جدید را داشته باشند حذف خواهند شد و این با هدف کارآمدسازی که طرح به دنبال آن است منطبق نمی‌باشد. با توجه به تغییر در منابع درآمد ریالی دولت، افزایش قیمت ارز راهکاری است که می‌تواند مورد توجه باشد.

منابع

- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران (1379، 1389، 1390)، *ترازنامه‌های انرژی کشور*، آمار.
- حسینی، شهناز (1389)، *وزارت بازرگانی و هدفمندی یارانه‌ها*، انتشارات اندیشکده بازرگانی، وزارت بازرگانی، پاییز.
- دینی‌ترکمان، علی (1389)، "هدفمندی یارانه‌ها: هدف‌ها و چالش‌ها"، *سیمای اقتصادی*، شماره‌های 281-282، صص 156-171.
- زیرک، معصومه (1389)، "بررسی تأثیر هدفمند کردن یارانه‌ها بر بهای تمام شده کالا و روش‌های رقابتی در بازارهای هدف صادراتی"، مقاله برگزیده شانزدهمین همایش ملی توسعه صادرات غیرنفتی کشور، مهر.
- شجری، پرستو (1388)، "برنامه پنجم توسعه؛ بازار سرمایه، بخش نفت، مالیات‌ها، کشاورزی و مسکن"، *تازه‌های اقتصادی*، دوره جدید، سال هفتم، شماره 126.
- فقیه‌نصیری، مرجان و دیگران (1386)، "هدفمندی سیاست‌های حمایتی و تورم یارانه‌ها و نظام تعیین حداقل دستمزد"، *دفتر مطالعات اقتصادی*، بهمن.
- قانون بودجه کل کشور 1390.
- مظهری، نیره و دیدار پورمجتبی (1389)، "یارانه‌ها؛ چیستی، چرایی و چگونگی"، سازمان امور اقتصادی و دارایی استان قم، دبیرخانه ستاد هدفمندی یارانه‌ها.
- معاونت امور اقتصادی وزارت امور اقتصادی و دارایی (1389)، "ارزیابی اثرات اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها در آینه آمار و اخبار"، دی‌ماه.
- معاونت برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزارت بازرگانی (1389)، "تعیین نهاد مناسب منابع حاصل از اجرای قانون هدفمند کردن یارانه‌ها"، *دفتر مطالعات اقتصادی*.
- وزارت صنایع و معادن (1389)، "سازماندهی اجرای طرح هدفمند کردن یارانه‌ها در بخش صنعت و معدن"، ستاد تحول صنایع و معادن.
- Bird Shall, Nancy (2005), "The World is not Flat: Inequality and Injustice in our Global Economy", UN, World Institute for Development Economic Research.
- Mkandawire, Thandika (2006), "Targeting and Universalism in Poverty Reduction", International Poverty Centre, Poverty in Focus, June.
- Desai M. A. & J. R. Hines (2002), "The Incidence of Export Subsidies as Revealed by Market Reaction", NBER, Mar.
- <http://www.iraneconomist.com>
- <http://www.irpetro.com>
- <http://www.worldbank.org>
- <http://www.imf.org>
- <http://www.cbi.ir>